

III. Rozmaitości.

11. *Prawo pruskie o użyciu broni przez offycyalistów leśnych.*

W królestwie pruskiém wyszło w roku bieżącym pod d. 31 marca prawo o użyciu broni przez offycyalistów leśnych i łowieckich, w następującej osnowie :

My Fryderyk Wilhelm. z Bożej łaski Król pruski etc. Na przedstawienie Naszego Ministerstwa Stanu i po wysłuchaniu zdania Naszej Rady Stanu, stanowimy następujące przepisy względem władzy użycia broni przez offycyalistów leśnych i łowieckich, równie jak sposobu postępowania w razie nadużycia onój.

Art. 1. Officyaliści lasów i łowów Naszych, równie jak gminni i prywatni, jeżeli na czas życia ustanowieni, lub dożywotnich officyalistów mają prawa; jeżeli przytem podług §. 20 prawa z dnia 7 czerwca r. 1821 są zaprzysiężeni i płacy swojej z części denuncyacyjnej, fantowej, lub z kar defraudacyjnych nie pobierają, mają moc użycia broni w pełnieniu swój służby do obrony lasów i łowiectwa, tak przeciw defraudantom drzewa i zwierzyny; jako i przeciw wszystkim przestępcom leśnym i łowieckim, w następujących przypadkach: 1) jeżeli na ich osobę wymierzona lub zagrożona jest napaść; 2) jeżeli defraudanci drzewa lub zwierzyny, lub inni przestępcy leśni i łowieccy, na uczynku złapani, lub téż podejrzani o popełnienie lub zamiar popełnienia tego rodzaju przestępstwa, w lasach lub w okręgu łowieckim znaleźieni, opierają się bądź czynnie, bądź niebezpiecznemi pogrozkami, przytrzymaniu, zafantowaniu, lub odprowadzeniu do najbliższej władzy leśnej policyjnej, lub téż chwytaniu przy zamierzonej przez nich ucieczce. Wszelako użycie broni nie powinno rozciągać się nad potrzebę odparcia napaści, lub pokonania

doznanego oporu. Strzelanie z broni palnej w ten czas tylko dozwala się, gdy napaść lub opór uskuteczniany lub zagrożony jest z bronią, siekierą, pałą, lub innymi niebezpiecznymi narzędziami, lub też pochodzi od większej liczby osób, aniżeli oficyalistów leśnych i łowieckich na miejscu czynu obecnych. Groźba takiej napaści uważaną będzie za istniejącą, natychmiast, gdy grożący na uczynione wezwanie broni lub narzędzia szkodliwego zaraz nie złożą, lub też złożone znowu do ręki weźmie.

Art. 2. Urzędnicy i oficyaliści do użycia broni umocowani powinni być w mundur właściwy przybrani, lub innym znakiem swego urzędowania opatrzeni.

Art. 3. Oficyalista leśny i łowiecki, który stosownie do powyższych przepisów broni swój użyje i skutkiem tego kogobądź zrani, obowiązany jest udzielić zranionemu pomocy, o ile to bez własnego jego niebezpieczeństwa stać się może; w razie zaś wystrzału do kogo, dochodzić, czyli przez to zranienie nie nastąpiło. Jeżeli tego potrzeba wymaga, oficyalista starać się powinien, aby zraniony dostawionym był do najbliższego miejsca władzy policyjnej,

która tak pomocy lekarskiej jako i potrzebnej straży udzielić ma obowiązek.

Koszta leczenia zranionego, o ile się rzecz dotyczy naszych lasów i obwodów łowieckich, przez administracyę leśną, w innych zaś lasach i obwodach łowieckich przez posiadających prawo użytkowania z nich, forszusowane byź winny; zwrot zaś onych wymaganym byź może bądź od zranionego i współników przestępstwa, bądź téż od officyalisty leśnego, a to w miarę tego, czyli użycie broni będzie lub nie będzie usprawiedliwione.

Art. 4. Na doniesienie, że ktokolwiek przez naszego officyalistę leśnego lub łowieckiego w pełnieniu służby użyciem broni zranionym został, sąd miejscowy za przybraniem zwierzchniego urzędnika leśnego, obowiązany jest wysledzić istotę tego czynu, równie jak to, czyli przy tym wypadku nadużycie broni nie miało miejsca. Powinien on zwracać przytem uwagę na wnioski, jakie urzędnik zwierzchni do wyjaśnienia rzeczy uczynić za potrzebę osądzi.

Art. 5. Jeżeli śledztwo art. 4 przepisane potrzebne jest względem officyalisty leśnego do administracyi naszych lasów niena-

leżącego, w takim razie w miejsce urzędnika zwierzchniego, zawezwanym być ma do tego dzieła w dobrach prywatnych rządca dóbr, lub w niedostatku onego radca ziemski powiatowy; w rzeczy zaś dotyczącej wszystkich innych officyalistów leśnych, w każdym razie radca ziemski przy śledztwie obecnym być winien.

Art. 6. Po ukończeniu przygotowawczego śledztwa spisane akta odesłane być mają do właściwego sądu, który, jeżeli go dokładnem znajdzie, odsyła takowe akta Regencyi w celu wyrzeczenia, czyli process na drodze sądowej wytoczony być ma.

Art. 7. Po nadejściu téj decyzji, sąd wyrzeczże względem otworzenia inkwizycyi. Jeżeliby sąd postanowił przeciwnie decyzji od Regencyi odebranéj, w tym razie rzecz ta w drodze dla sporów jurysdykcyjnych między sądami a władzami administracyjnymi przepisanej, załatwioną być musi.

Art. 8. W prowincyi nadreńskiej o ile tam prawodawstwo francuzkie obowiązuje, akta tymczasowego śledztwa przesyłane być mają Prokuratorowi jeneralnemu właściwego sądu, a przez tego izbie radnej, która na rapport sędziego instrukcyjno-

go, po wysłuchaniu wniosków władzy administracyjnej, przedsięwzięcie ich rozpoznanie art. 6 przepisane, i podług art. 7 wydaje stosowną decyzję.

Art. 9. Uwięzienie officyalisty leśnego lub łowieckiego o nadużycie broni obwinionego, w tenczas tylko następować ma, gdy tego żąda władza nad nim przelożona, lub gdy już otworzenie sądowej instrukcyi ostatecznie postanowione zostało.

Art. 10. Przeciwko officyalistom leśnemu lub łowieckiemu, o przestąpienie władzy użycia broni obwinionemu, same tylko podania ranionego lub współnika defraudacyi drzewa lub zwierzyny, lub innego przestępstwa leśnego i łowieckiego, tudzież podania takich osób, które za opór przeciwko officyalistom leśnym i łowieckim, lub za kradzież drzewa i zwierzyny, lub za inne przestępstwa leśne na karę kryminalną lub inną jaką skazanemi byli, za dostateczny dowód do zastosowania kary służyć nie mogą.

Art. 11. W zastosowaniu kary do officyalistów leśnych i łowieckich, którzy nadużycia broni winnemi okażą się, dotychczasowe przepisy prawa za prawidło służyć mają.

Art. 12. Co się dotyczy właścicieli i posiadaczy lasów lub praw łowieckich, tudzież leśniczych, dozorców leśnych i strzelców, którzy nie posiadają kwalifikacyi art. 1 oznaczonej, prawo niniejsze nie zmienia. w niczém istniejących przepisów własnej, osobistej i koniecznej obrony dotyczących.
